

Forhandling

Anden næstformand (Søren Espersen):

Forhandlingen er åbnet. Undervisningsministeren.

Kl. 11:38

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

Hvor er det herligt, at diskussionen nu ikke længere går på, om det er godt at have lektier eller ej. I modsætning til for ikke så mange år siden accepterer alle nu, at lektier er en god ting: Det har at gøre med selvstændigt arbejde, og det har at gøre med at hjælpe dem, som har hjælp behov. Så vidt, så godt.

Kl. 11:38

Nu foreslår SF så, at det skal standardiseres, og at der skal gives tilbud om lektiehjælp til alle elever i folkeskolen uanset behov. Det er selvfølgelig dyrt – 600 mio. kr. – og spørgsmålet er, om det er en god måde at prioritere kommunernes penge på.

Jeg er enig med SF i, at der er grupper af elever, som kan være sårbare, når det gælder lektiehjælp. Måske tilbringer de lang tid i fritidsordninger, så de kommer sent hjem og måske er for trætte til, at de kan få noget positivt ud af at arbejde med lektierne. Så der kan være grunde til, at lektiearbejdet for nogle børns og unges vedkommende bør finde sted uden for hjemmets fire vægge, altså inden børnene går hjem.

Men jeg synes ikke, at løsningen skal betragtes som en helt ny opgave for kommunerne. Det er jo i højere grad en integreret del af skolens arbejde, at man tager hensyn til, at eleverne skal have mulighed for at lave deres hjemmearbejde. Og derfor ser jeg altså heller ingen grund til, at øget opmærksomhed omkring lektielæsningsens vilkår nødvendigvis skal udløse store ekstra beløb til kommunerne i bloktilskud.

Det er jo ikke ny viden, at elever har forskellige forudsætninger; det hører med til de grundlæggende undervisningsmetodiske problemstillinger, som lærere har med i deres overvejelser, når de underviser, og når de giver eleverne hjemmearbejde. Lektier skal, ligesom den øvrige del af undervisningen, tage udgangspunkt i klassens, i gruppens og i den enkelte elevs behov og forudsætninger.

Der har siden 2001 været stor opmærksomhed omkring lektiehjælp. Som integrationsminister var jeg i 2002 med til at etablere over 80 lektiehjælpscafeer, organiseret og drevet på frivillig basis. Det foregik på folkeskoler, på erhvervsskoler, på social- og sundhedsskoler, på bibliote-

ker, i beboerhuse og i frivillige organisationer, og det blev typisk organiseret af frivillige organisationer i samarbejde med skolerne. Disse organisationer var Ungdommens Røde Kors, Røde Kors og Dansk Flygtningehjælp, og ofte har de haft et aldeles fortrinligt samarbejde med skolenes lærere. I starten var det i øvrigt mest drenge, som fik og tog imod tilbuddet; nu er det overvejende piger, der tager imod det.

På lektiehjælpscafeen i Mjølnerparken, som jeg selv har besøgt, var det helt tydeligt, at mange af pigerne var glade for, at de på den måde kunne få noget, der lignede et heldagsskoletilbud, og vente lidt med at komme hjem til det fremmedsprogede miljø.

Der har også i 2004-2006 været gennemført et lektiehjælpsprojekt i 28 kommuner iværksat af Undervisningsministeriet, og der har været givet forskellige former for lektiehjælpstilbud i forlængelse af den almindelige skolegang og varetaget af professionelle lærere eller pædagoger, undertiden i samarbejde med frivillige voksne eller børn.

Så lektiehjælp er noget, der i høj grad foregår, og især foregår dér, hvor der er brug for det. Der er jo ikke grund til at lave ordninger, som hjælper de 85 pct. af eleverne, som ikke har brug for hjælp, og som udmærket kan finde ud af at lave hjemmearbejdet derhjemme.

Jeg vil også nævne projektet »Venskabsfamilier og lektiehjælp«, som støttes med næsten 60 mio. kr. i perioden 2006-2009 og altså er i fuld gang. Og til »Brug for alle unge«-projektet fra 2002, som jeg nævnte, er der årligt afsat 6 mio. kr. til lektiehjælp i årene 2007-2010. Der er »Projekt lektiehjælp«, hvor der er givet støtte til at indsamle erfaringer fra 28 forskellige lektiehjælpsprojekter, som er blevet sat i gang af Undervisningsministeriet. Så også når vi gør det op i penge, er der sket ganske meget. Og disse penge tror jeg har givet stort udbytte.

I forbindelse med evalueringen af skolefritidsordningsområdet i 2004 har Danmarks Evalueringsinstitut sat fokus på lektiestøtteproblematikken i forhold til de yngste skoleelever, og det er blevet fulgt op af regeringens skolestartudvalg, som anbefalede, at fritidsordningerne skal give tid, fred og rum til at læse lektier og tilbyde hjælp på forældreplan. Skolestartudvalgets anbefalinger er siden blevet fulgt op i dagtilbudsloven. Her fremgår det nu eksplicit af formålsbestemmelsen for fritidshjem, at fritidshjemmene skal give børnene mulighed for lektielæsning.